

необходимостъ ште получатъ свойство на фрагментарни обсъждания; текущите работи на правителството то трѣбова да се прѣдпочитатъ, а тия разисквания ште могатъ да се възобноветъ кога-да-е послѣ, когато настане врѣме на крайно уморяване, и когато всички почувствуватъ близостъ та на 12 августъ, сир. най-важний, най-неприкосновеный день, когато се начина празникъ тъ на любители на есенний ловъ.

Такъво е могло да бѣде обсъждане то. Нека разгледаме сега какви свѣдения можеха да се очакватъ. Въ течение то на цѣли не седмици, а мѣсеци, обръштаха се къмъ правителството то, едно подиръ друго, съ исканіе и запитване за да прѣдстави то на парламентъ тъ пълни и достовѣрни свѣдения, вмѣсто ония оскѣдни и съмнителни извѣстия, които можеха да се получатъ отъ неофициални источники. На всяко исканіе възразяваха, че е необходимо да се почака, да се отсрочи. Всяко отъ тия възражения, само по себе си, въ отдѣлностъ, можеше да има основание; нѣ всички зети заедно, тии прѣвишаваха мѣрката на възможность та. То се прѣдполагаше, че се е приела нѣкаква си мѣрка, и че бѣ невъзможно да се изясни, доклѣ не се приведе въ изпълнение; то оказваха, че дѣло то вече се е извършило и принадлежи, слѣдователно, на минало то, което не подлежи сега на обсъждане; то обявяваха, че правителството то мисли да земе мѣрки, които да се откриятъ ште бѣде вредно за обществений интересъ. Между това вмѣсто да се пригответъ книжата и документите за тоя моментъ, когато штѣше да бѣде възможно да се прѣдставетъ, съвсѣмъ за това не помислили, а когато вече всички ти резони се исчерпаха и съ ништо не можаше да се оправдае отсрочване то — трѣбоваше да се употребетъ нѣколко драгоцѣни седмици за приготвлението на книжата и за напечатването имъ.

И въ резултатъ къмъ какво е довело, отъ една страна, това извънредно довѣрие, отъ друга — това безцеремонно обраштение къмъ довѣрието? Къмъ това, че ний малко по малко, отъ уломки и посрѣдствомъ частни и самопроизволни изслѣдвания, узнахме най-по-